

מערה לפרט

בית ספר ברק, רדנור פנסילבניה

חורף 2012

ד"ר אנהל ישרה וילפסון

קוראים יקרים,

סוף סוף הגיעה המהדורה האחרונה שלי. אני כמעט לא יכול להאמין שבעוד כמה ימים יהיה חג פורים, ואז סוף הלימודים, סוף השנה, וסוף החוויה שלי פה בבית ספר ברק. בשנים שלי בבית הספר השתתפתי בהרבה פעילויות מחוץ לתוכנית הלימודים, אבל ביניהן מעט לעט תמיד היה אחת מהפעילויות הכי כפיות, חינוכיות, ומספקות.

החוויה שלי במעט לעט התחילה בכיתה ט' כשהייתי תלמיד צעיר, קצת ביישן, זהיר, ושקט. כשהתחלתי ללמוד בבית ספר תיכון, לא באמת ידעתי לאיזה חוגים או קבוצות אני רוצה להצטרף. אבל בן הדוד שלי, שהיה בכיתה י"ב, וחבר במערכת העיתון המצוין הזה, אמר לי שממש כדאי לי להצטרף למעט לעט. אז כך התחלתי בדרך שלי במעט לעט, ככתב ביישן בכיתה ט'. אבל עבדתי קשה, כתבתי, התאמנתי ושיפרתי את הדיקדוק, הלשון, והשטף. למדתי איך (פחות או יותר) להתמודד עם לוח זמנים להוצאה לאור, עריכה תמונות, עיצוב, וכל צרכי עיתון. למדתי איך לכתוב מאמר, ואיך לטעון ולהתווכח בעברית. בשנים האחרונות כאן במעט לעט בהתחלה ככתב, ואחר כך כעורך, ועורך ראשי, שיפרתי את העברית שלי, והעשרתי אותה. אבל גם חידדתי את היכולת שלי כמנהיג. עזרתי לכתבים אחרים בכתובת המאמרים שלהם, וניהלתי מדורים שונים של העיתון. ההשתתפות שלי במעט לעט עזרה לי למצוא כמה מן הדברים שאני באמת מתלהב ביחס אליהם, השפה העברית, והתרבות הישראלית. ובמשך הפעילות שלי במעט לעט אחת מהמטרות שלי היתה להגדיל את החשיפה של השפה העברית בבית הספר, להדגיש את החשיבות שלה ביהדות, ולהעלות את המודעות והערנות לתרבות הישראלית בקרב התלמידים.

אבל מספיק לדבר עלי, יש לנו מהדורה מהממת להציג לכם. במהדורה הזאת, התמקדנו על הבחירות במפלגה הרפובליקנית והוויכוחים על מי יהיה המועמד שיתחרה בנשיא ברק אובמאה בנובמבר. למשל, כתבתנו מכאל כהנא כתב מאמר נפלא על הבחירות, וגם על התגובות של תוכניות טלוויזיה. כמובן, גם יש מאמרים מעניינים על דברים שקורים בבית ספר שלנו. למשל, שירה גולן וליאת גולדפרב, כתבו מאמר על החוויות שלהן במוסד והטיולים שלהם בארץ. דן כהנא כתב על המשחק הכי חשוב של קבוצת הכדור סל של בית הספר, נגד הירבים שלנו, בית ספר קוהל. ובנוסף, לכבוד חג פורים, דינה מלכה בוטוויניק כתבה סיפור מאד מצחיק על ביגתן ותרש.

אני מקווה שתהנו מהמהדורה הזאת, ושיהיה לכם חג פורים מצחיק ושמח, בברכה, יעקב מלמט

משחק הכדורסל בין ברק וקהלת

דן כהנא – כיתה ט'

במוצאי שבת העשרים ואחד לינואר, נבחרת הכדורסל של הבנים של ברק, הקוגרים, שיחקה נגד הנבחרת של קהלת, המלכים. במשחק הזה של הקוגרים היו הכי הרבה צופים מכל המשחקים השנה. יותר ממאה אנשים מהקהילה באו לראות את המשחק התחרותי בין שני בתי הספר.

בתשע בערב, אהרי שנבחרת הבנות של ברק ניצחה, התחיל המשחק, וגם התחילו כל הצעקות מהאוהדים משני הצדדים. ברבע הראשון, ההגנה היתה חזקה והתוצאה היתה קרובה מאוד. ברבע השני הקוגרים שיפרו את ההגנה שלהם יותר ולא נתנו למלכים לזכות בשום נקודות. הקוגרים נכנסו למחצית השנייה כשהם מובילים בהפרש נאה.

במחצית השנייה ההגנה המרשימה של ברק המשיכה. הקוגרים רק נתנו לקהלת לזכות בשלוש נקודות ברבע השלישי. בסוף הרבע השלישי, נבחרת ברק עדיין הובילה. ברבע האחרון האינטנסיביות רק עלתה. כשהתוצאה היתה קרובה, עזרא סולווי קלע את כל זריקות העונשין שלו, גם תחת לחץ רב. אליהו קורן גם זכה בכמה נקודות כשהקוגרים הצטרכו אותן הכי הרבה.

אחרי הרבה רעש מהקהל, וכמה טעויות של השופטים, הקוגרים ניצחו 32–27. הנצחון היה מאוד חשוב לנבחרת, ולכל בית הספר, אבל זה רק היה הנצחון השלישי של הקבוצה מתוך שמונה משחקים. המאמן של הקבוצה מר קיימן אמר שההגנה האינטנסיבית היתה טובה מאוד והוא שמח שהם רק נתנו למלכים לזכות בשלוש נקודות ברבע השלישי ובשום נקודות ברבע השני, אבל הוא העיר שההתקפה היתה יכולה להיות הרבה יותר טובה. השחקנים של ברק היו המלכים האמיתיים בסוף הערב וזכו בנצחון הכי חשוב העונה.

נבחרת השחיה של ברק

נעמה מלומט – כיתה י'

השנה, לבית הספר שלנו יש נבחרת שחייה גדולה מאוד. נבחרת השחייה משתמשת בבריכה של האוניברסיטה של סיינט ג'וס לאימונים ולמשחים.

הקפטנים של נבחרת השחיה הם סמנטה רוטמן, רייצ'ל גורדון, וג'רד רייקין. כל יום בזמן האימון של הנבחרת, השחיינים מתחילות עם חמום של עשרים בריכות, ואז עושים הרבה תרגילים. למרות שהנבחרת לא ניצחה במפגשים שהיו לנו עד עכשיו, השחיינים עדיין משתדלים מאד להשתפר ולנצח במשפגשים הבאים. המאמנות היו מצוינות, והן עזרו לצוות לשפר את זמני השחיה שלהם במשחים.

להיות חלק מהנבחרת השנה היה ממש כיף משום שכולנו התגבשנו, הפכנו להיות חברים יותר טובים וקשרנו קשר עם תלמידים בכיתות אחרות. אפילו אם לא הצלחנו לנצח במשחים, היה לנו כיף ועבדנו הרבה כדי להתקדם.

העורכים

יעקב מלמט י"ב עורך ראשי וחדשות בית הספר

טוביה בוטוויניק י"א מעצב ראשי

שירה גולן י"א מזכירה ועורכת 'פינת שירה'

ליאט גולדפרב י"א עורכת מדור ישראל, אמנות ובידור

מיכאל כהנא י' עורך ספורט

בן ברנשטין י' מעצב וכתב

נעמה מלמט י' עורכת דף מרכזי

מיה קסוטו י' עורכת חדשות העולם

שמואל המרמש ט' עורך חטיבת הביניים ושעשועון

דינה מלכה בוטוויניק ח' עורכת חטיבת הביניים ומדור יצירות

החזרה ממוס

שירה גולן וליאת גולדפרב – כיתה י"א

מאז ששכבה י"ב חזרה ממוס בשנה שעברה ציפינו כולנו לרגע שבו נוכל גם אנחנו לחוות את החוויה המדהימה הזאת. חודשים חיכינו לאותה הזדמנות, וספרנו את הימים והשעות עד שנוכל כבר להיות בארץ הקודש.

עם כל הציפייה והרצון העז כבר להיות בדרך, התברר לנו, יומיים לפני הטיסה המתוכננת, שהיא נדחתה ליום רביעי בגלל ההוריקן "איירין". כולם התאכזבו, והימים הבאים היו עוד יותר מורטי עצבים. רצינו כבר לעלות על המטוס ולדעת שהחוויה שתשנה את חיינו לעד תתחיל. כשהיום המיוחל אכן הגיע, נישקנו לשלום את הורינו, עלינו על האוטובוס, ויצאנו לדרך.

כשירדנו מהמטוס בנמל התעופה בן גוריון ידענו שהגענו הביתה. מפני שהגענו למוס באיחור של מספר ימים (משמע שהפסדנו מספר ימי לימודים), הרגשנו שלא היה לנו מספיק זמן להסתגל לסביבה החדשה.

ביום הראשון, אחרי שצוות ההנהלה הציג עצמו בפנינו והסביר איך מתנהלים הדברים, הלכנו לשיעור ה"ליבה" הראשון שלנו. "ליבה" (Core) זהו המקצוע ששינה את כולנו במהלך מוס. למדנו על היסטוריה העם היהודי מבריתא עולם ועד להיום, וגילינו הרבה דברים שלא ידענו מקודם, על עמנו, על היהדות, על ישראל, ועל עצמנו ואיך שאנחנו רואים את עצמנו בהשוואה לכל אלה. המורים שלנו, ראובן ספיר, אלן אודס, ודני שטיין, היו המורים שלימדו אותנו, תמכו בנו, ועודדו אותנו לנסות ולהבין את הכול מקרוב, לשאול שאלות, ולאטגור את עצמנו כדי לגלות למה בעצם אכפת לנו מכל זה!?

לילה מנשטיין סיפרה שהיא "אהבה ללמוד בכיתה של דני שטיין. אין מורה טוב יותר". תלמידי הכיתה של אלן אודס אמרו ש"אלן הוא כמו הסבא של כולנו. הוא היה מורה נהדר". כיתתו של ראובן ספיר סיפרה ש"אנחנו משפחה. ראובן הוא הבן אדם והמורה הכי נפלא בעולם. הוא שינה את החיים שלנו". בנוסף למורים למקצוע הזה היה לנו עוד מורים שלימדו אותנו את המקצועות החילוניים כגון מתמטיקה, או ספרדית, וגם הם היו נהדרים. המדריכים שלנו, אדיסו, טל, ויעל, חיו איתנו במעונות שלנו והיו איתנו כל יום. נקשרנו אליהם מאוד, הם נהפכו לאחים ואחיות גדולים שלנו. החיים בפנימייה היו חיים חדשים ומרגשים, וזו הייתה הכנה מצוינת למה שמצפה לנו בעוד שנה וחצי כשאנחנו נצטרך לצאת לעולם הגדול ולחיות בעצמנו, בלי הורים שידאגו לנו כל הזמן.

חלק חשוב בחוויה של מוס זה הטיול "ים לים". שרה גורדון אמרה ש"ים לים היה שיא הכיף של מוס". זהו טיול שנמשך ארבעה ימים שבו חצינו את ארץ ישראל לרחבה. התחלנו בים התיכון וסיימנו בקיבוץ גינוסר, על חוף ימת הכינרת. בטיול הזה למדנו לאהוב את היופי של הארץ עצמה, החול, ההרים והנחלים. זה עוצר נשימה! הטיול גיבש את כל השכבה, וכמו שאליהו אמר "יצא לנו להכיר את חברינו לשכבה מקרוב יותר, ללא לחץ".

בסוף אוקטובר, נסענו לנתב"ג והתחלנו את המסע שלנו לפולין. השבוע הבא היה השבוע הכי מסובך שאי פעם עבר עלינו. הוא היה מלא הכנות, חוויות, למידה, אווירה, חברים, כיף, בכי, תמיכה, אהבה, ורגעים קשים. קשה להסביר את מה שעבר עלינו באותו שבוע, אך ללא ספק אפשר להגיד שאותה נסיעה שינתה אותנו בתור יחידים ובתור כיתה, שכבה, ומשפחה. קרקוב הייתה אחת הערים הכי מדהימות שאי פעם ראיתי. לפני שנים היו בה כל כך הרבה יהודים, ועד היום רואים את העקבות שהם הותירו. כל יהודי חייב לנסוע לפולין לפחות פעם בחייו כדי להבין באמת את משמעות האובדן שספג עמנו. בתום שבוע הימים שהיינו אמורים לבקר בפולין לא יכולנו לטוס בחזרה לארץ בגלל ערפל שגרם שיבושים בלוח הטיסות. כשסוף סוף חזרנו לישראל, כולם הרגישו הרגשת רווחה, שאנחנו בטוחים. מיד ביום ראשון הבא יצאנו לגדנ"ע, ולאחר כל מה שראינו וחוונו בפולין הצלחנו להבין את המשמעות האמיתית של צבא ההגנה לישראל. זה עזר לנו להעריך את החיילים האמיצים שמגינים עלינו ועל שאר עם ישראל יום-יום.

למרות שלא רצינו, וביקשנו שהתכנית לא תגמר לעולם, הגיעה השבת האחרונה שלנו בישראל. חגגנו אותה בירושלים וזו הייתה עוד שבת מדהימה. כולנו הרגשנו רוחניות דתית של קדושה, ורצינו לקחת כמה שיותר מהרוחניות של ירושלים איתנו כדי לעולם לא לאבד את אותה הרגשה עילאית. זה היה הזמן לעשות מעט חשבון נפש. להרהר על משמעות שלושת החודשים האחרונים, להבין כמה שלמדנו, גדלנו, והתפתחנו. אנחנו כבר לא אותם בני טיפש-עשרה שעלו על אותה טיסה בסוף אוגוסט. אנחנו עצמאיים יותר, חזקים ומגובשים יותר בתור שכבה, חזקים יותר בתור יהודים שמבינים, מעריכים, ואוהבים את עם ישראל וארץ ישראל! אנחנו ידענו שלמרות שאנחנו חוזרים הביתה, הבית שלנו תמיד יהיה מעבר לאוקיינוס האטלנטי והים התיכון, בארץ הקודש.

המרכז לכתיבה באנגלית

חוה ווינר – כיתה ט'

המרכז לכתיבה, זה חדר בקומה השלישית שאליו באים תלמידים לקבל עזרה במשימות כתיבה באנגלית, על כל נושא. יש מחשבים בחדר, ושם נפגשים תלמידים ומורים שמלמדים אנגלית בברק. התלמידים והמורים עוזרים לתלמידים שרוצים הדרכה במיומנויות כתיבה ושיעורי בית. המורה מאקלוקלין, הוא ראש המרכז והוא נמצא בחדר רוב הימים בשבוע. אבל אפילו אם הוא לא בחדר, אפשר תמיד למצוא שם עזרה.

אני באתי כמה פעמים למרכז הכתיבה ואחרי שהלכתי, יכולתי לראות שיפור בכתיבה שלי. רק לאחרונה, יש למרכז הכתיבה אורחת מיוחדת, לין טרויקה. לין היא בוגרת עקיבא, ועכשיו היא פרופסור באוניברסיטה וכותבת ספרים. היא תרמה ספרים והרבה כסף לבית הספר. בזמן שהיא ביקרה בבית הספר, היא עזרה לתלמידים וראתה את ההצלחה המדהימה של מרכז הכתיבה.

סנטרופה

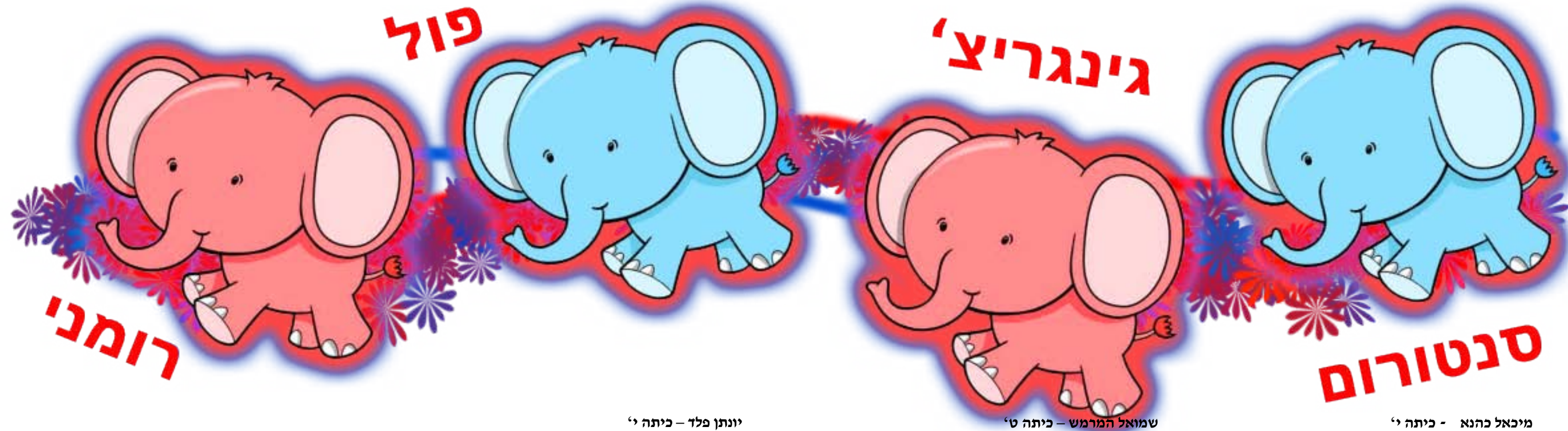
חוה ווינר – כיתה ט'

בשנה שעברה, התלמידים בכיתה ט' השתתפו בפרויקט "סנטרופה". התלמידים עזרו לעשות לוחות תצוגה וסרטים. הם למדו מצוות המורים מיומנויות מחקר חשובות וכולנו למדנו על המורשת שלנו.

גם בשנה הזאת השתתפנו בפרויקט "סנטרופה". הפרויקט השנה היה על יהודים בפולין. הלוח שאני עשיתי היה על "תנועות נוער יהודיות". אני באמת התקשרתי אל הנושא שלי כי אני ממש ממש אוהבת את תנועת הנוער USY. זאת תנועת נוער יהודית באמריקה וקנדה.

היום שבו הצגנו את תערוכת סנטרופה לקהילה היה הצלחה גדולה. הלוחות של סנטרופה וגם הלוחות שלנו הוצגו על ידי התלמידים בכיתה ט' שהיו מורי הדרך לקהל. ההצגה והתערוכה כללו גם סרטים, מוזיקה, ותלמידים שהקריאו סיפורים. היה הרבה אוכל והיה לכולם הרבה מה לעשות. יום ההצגה לקהילה התחיל בנאומים של המורים להיסטוריה, ותלמידה בכיתה ט', אריאל טייכמן רובינס הצגה את הסבא שלה, נורטון טייכמן, שנאם את הנאום המרכזי. יום ההצגה נגמר בהפקה של הצגה של התלמידים "א שיינא מיידאל". איזה יום טוב זה היה!

מיכאל כהנא - כיתה י'

שמואל המרמש - כיתה ט'

יונתן פלד - כיתה י'

אני בטוח שאתם כבר יודעים שהבחירות המוקדמות מתקרבות, ויש הרבה מועמדים רפובליקנים שמתחרים כדי להיות המועמד לנשיאות. כדי ללמוד על כל המועמדים, אנשים קוראים בעיתון, או רואים את העימותים בין המועמדים בטלוויזיה. אבל יש עוד מקור אחר שאנשים משתמשים בו, וזה קומדיה. הרבה אמריקאים רואים תוכניות כמו "הדיילי שואו עם ג'ון סטיוארט" או "סאטרדי נייט ליוו" בלי קשר לבחירות, אבל מפני שהם רואים את התוכניות האלו, הם גם לומדים על המועמדים, ובמיוחד על הפגמים שלהם.

"הדיילי שואו עם ג'ון סטיוארט" מדבר הרבה על המועמדים הרפובליקנים בזמן האחרון, ולג'ון סטיוארט יש טכניקה שבה הוא משתמש כדי להראות לצופים שלו את המגרעות של המועמדים. לדוגמה, הוא כל הזמן משווה את דברי המועמדים בזמנים שונים. הוא מראה לצופים שלו ווידאו שבו המועמד אומר משהו, ואז ווידאו אחר שבו המועמד אומר משהו אחר לגמרי שמכחיש את מה שהמועמד אמר קודם. ג'ון סטיוארט עושה דברים כאלה כדי להראות לנו כמה צבועים המועמדים יכולים להיות.

"סאטרדי נייט ליוו" גם מראה לצופים שלהם כמה טיפשים המועמדים יכולים להיות, אבל בדרך אחרת. הם עושים מערכונים, ובמערכונים השחקנים מציגים את דמויות המועמדים הרפובליקנים. השחקנים אומרים דברים מגוחכים ומשוגעים, ומגזימים את דיברי המועמדים. נכון שהמערכונים האלו לא בדיוק נאמנים למציאות, אבל הם מדגישים לנו את פגמי המועמדים.

שתי התוכניות האלה מאוד מפורסמות, ומציירות את המועמדים הרפובליקנים באור מגוחך. בסך הכל, התוכניות האלו גורמות לנו לחשוב על המועמדים, נותנות לנו תמונה מוגזמת, ועוזרות לחדד את ההבנה שלנו על המועמדים. אפשר ללמוד גם כשצוחקים.

ריק סנטורום מתחרה בבחירות המוקדמות להיות מועמד לנשיאות מטעם המפלגה הרפובליקנית בשנת 2012. ריק סנטורום גר בפן-הילס בפנסילוניה. הוא היה הנציג של פנסילוניה בקונגרס במשך שש עשרה שנים. הוא נולד בשנת 1958 ועכשיו הוא בן חמישים ושלוש.

ביחס לישראל ולאיום של אירן בנשק גרעיני, סנטורום חושב שכל העולם צריך לדעת על הסכנה שבכוח גרעיני בידי אירן. הוא מבטיח לעמוד לצד ישראל ולתמוך בה בכל מאבק במזרח התיכון. ביחס לכלכלה, סנטורום מתנגד ל-EPA, הוא רוצה לשנות את שיטת ה"מדיקאר", הוא לא רוצה להעלות מיסים, והוא מבטיח להפחית את ההוצאות של הממשלה. בסבב הבחירות המוקדמות שנערכו עד עכשיו הוא במקום השני אחרי מיט רומני. בבחירות האחרונות שנערכו במיסורי, קולורדו, ומינסוטה הוא ניצח את מיט רומני.

מיט רומני הוא מועמד להיות הנשיא, בבחירות המוקדמות של המפלגה הרפובליקנית בשנת 2012.

רומני הוא בן שישים וארבע ונולד בדטרויט, מישיגן. לפני שהוא רץ להיות המועמד הרפובליקני לנשיא, הוא היה המושל של מדינת מסוצ'וסטס. רומני הוא מועמד מתון, ויש לו הרבה דעות שליברלים וגם שמרנים מסכימים איתו. רומני גם עזר למכביה בסאלט לייק סיטי ב2002. רומני עבד בעסק של האבא שלו בבין קפיטל. הוא היה איש עסקים מצליח, ויודע איך עובדת הכלכלה יותר טוב מן המועמדים האחרים כי הוא היה בתפקיד שצריכים לדעת אינפורמציה כזאת.

רומני ניצח בבחירות המוקדמות באיווה ובניו המפשייר, אבל הוא הפסיד לניוט גינגריץ' בדרום קרוליינה. רוב האנליסטים צופים שרומני יזכה במועמדות להיות המועמד הרפובליקני לנשיאות. הרבה שמרנים חושבים

דן כהנא - כיתה ט'

שהוא יותר מדי מתון, אבל יש גם אנשים שאומרים שיש לו את הסיכוי הטוב ביותר לנצח את אובמה. כשהוא היה מושל במדינת מסוצ'וסטס הוא עשה ביטוח בריאות אוניברסלי במדינה שלו, וזה גרם לבעיות עם המצביעים השמרנים כי הם שונאים את הרעיון של ביטוח בריאות אוניברסלי. רומני חושב שזה לא היה כמו ביטוח הבריאות שאובמה חוקק, כי באמת, הוא עשה את ביטוח הבריאות הזה רק במדינה שלו, ואי אפשר לעשות חוק כזה בכל ארה"ב אלא כל מדינה צריכה לבחור אם היא רוצה ביטוח כזה במדינה שלה.

רומני הוא באמת המועמד המתאים ביותר מכל המועמדים הרפובליקנים האחרים להתחרות נגד הנשיא אובמה בבחירות כלליות כי יש לו את הניסיון של מושל מדינה, יש לו את הניסיון בעסקים בטענה שהוא יודע איך לעזור לכלכלה, יש לו את המראה של נשיא, ויש לו את הכישרון להיות מדינאי ונשיא טוב מאוד.

ניוט גינגריץ' הוא אחד המועמדים המובילים לנשיאות מטעם הרפובליקנים. ניוט היה חבר בבית הנבחרים מג'ורג'יה, והוא היה דובר בית הנבחרים בין 1995 ו1999. ניוט עמד בראש מהפך הכוחות בבית הנבחרים ב1995. ניוט מפורסם בגלל פרשיות האהבה שלו עם כמה נשים. הוא נשוי עכשיו לאשתו השלישית.

כנשיא, ניוט מבטיח ליצור מקומות עבודה בארצות הברית. הוא גם רוצה להפסיק את ביטוח הבריאות שאובמה יוס, ולעשות שנישואים הומוסקסואלים לא יהיו חוקיים. ניוט מביע תמיכה בישראל, והוא אחד הפוליטיקאים היחידים שתומכים בהתנחלויות בגדה המערבית.

חרדים בבית שמש

אור עייאש – כיתה ט'

לפני כחודש, ילדה בת שמונה ששמה נעמה יצאה בבוקר לבית הספר. בדרך, קבוצה של גברים חרדים התחילו לצעוק עליה והם אמרו לה שהיא לא מספיק יהודיה כי הלבוש שלה לא מצא חן בעיניהם.

נעמה, שעלתה לארץ מארצות הברית עם המשפחה שלה, באה ממשפחה דתית. אמה שלה מכסה את הראש שלה והיא לובשת שמלות ושומרת שבת. נעמה פחדה ולא הלכה לבית הספר.

המצב בבית שמש מראה את הבעיה שיש היום בישראל כאשר קבוצות של חרדים שגרים בעיר אחת מנסות לכפות על שאר התושבים דרך חיים שאיננה הדרך של כולם, אפילו של קבוצות דתיות אחרות וגם תושבים חילוניים. בבית שמש יש בעיה גדולה.

מאז האירוע הזה החרדים בבית שמש עושים הרבה בעיות. הם צועקים על כל מי שהם חוש-

הצגת התלמידים של ברק "א שיינה מיידל"

שמואל המרמש – כיתה ט'

יודעים על הבעיות איתן התמודדו שרידי השואה אחרי שהם עזבו את מחנות הריכוז. רק הם עצמם יכלו לתאר את מה שעבר עליהם בתקופה הקשה הזאת. "א שיינה מיידל" יכול להיות נושא קשה לתלמידים, אבל ההפקה של ברק היתה מרגשת ואותנטית."

ליאנה זאכר מן האקדמיה של ניו-צ'רץ כתבה: "התפאורה, התלבושות והאיפור בהצגה היו ממש אמינם והתאימו לתקופה של המחזה. הדירה של רוז היתה מרוהטת בצורה נעימה ואותנטית. התסרוקות והבגדים המעודנים של רוז היו ניוגוד דרמטי לתסרוקות המיושנות והשמלה חסרת הצורה של לוושה. במשך ההצגה השחקנים אכלו אוכל אמיתי ודברו בבהירות למרות שאכלו באותו זמן. בין המערכות הושמעה ברקע מוסיקה של שנות הארבעים. כל המרכיבים האלה יצרו תמונה אמיתית והעלו את רמת ההצגה."

אריק רוג'רס מן האקדמיה של ג'רמנטאון כתב: "התלמידים של האקדמיה העברית של ברק ראויים לשבח על העבודה המצויינת שהם עשו"

ואני – שעבדתי מאחורי הקלעים עם צוות ההפקה של ההצגה, מסכים עם כל הדברים שנאמרו!

בחודש פברואר 2012, תלמידי ברק הציגו בפני בית הספר והקהילה הצגת תלמידים "א שיינה מיידל" שבויימה על ידי התלמידה מירה טייכמן (י"ב) על נושא השואה והאנשים ששרדו ממנה. בהצגה השתתפו שישה שחקנים: ליאוני כהן, נטלי אופנהיימר, ג'סי ברנשטיין, בקי דדי, דויד פיינברג, ועדינה מרקס. ההצגה שהיתה על הקהילה דוברת היידיש, נפתחה באותו ערב שפרוייקט "סנטרופה" הוצג לקהילה.

ההצגה "א שיינה מיידל" היא הסיפור של לוושה וויס, שרידת השואה, כשהיא באה לאמריקה מאירופה. היא הלכה לגור עם האחות הצעירה שלה שבאה לאמריקה עם האבא שלהן כמה שנים לפני כן. ביום שלישי, היום האחרון להצגה, הוזמנו תלמידי תיכון מהרבה בתי ספר בפילדלפיה לראות את ההצגה ולהעריך אותה, והנה כמה דברים שהם כתבו:

מאגי נירנברג מבית הספר פריינדס סנטרל כתבה: "לראות את "א שיינה מיידל" היא חוויה שאסור להחמיץ. השחקנים הראו כבוד לדמויות ולסיפור ושיחקו את התפקידים באופן מצויין."

דייב פורטנוי מבית הספר התיכון של וואיטמרש כתב: "כולם שמעו על מה שקרה בשואה, אבל רק כמה אנשים

האנטומיה של גריי

ליאת גולדפרב - כיתה י"א

בספטמבר 2011 התחילה העונה השמינית של סדרת הטלוויזיה הדרמה-הרפואית "האנטומיה של גריי". במהלך שבע העונות האחרונות ליוונו את הדמויות מתחילת שנת ההתמחות הראשונה שלהם בבית החולים "סיאטל-גרייס", ובאמצע ספטמבר 2011 החלה העונה השמינית שממשיכה להראות לנו את השינויים שעברו כל הרופאים ומשפחותיהם, ואת הקשיים העומדים בפניהם בשנה החמישית והאחרונה להתמחותם.

סוף העונה שעברה הותיר אותנו תוהים לגבי עתידם של שני הזוגות הראשיים בסדרה, מרדית' ודרק, וכריסטינה ואוון. כזכור, מרדית' התערבה בניסוי הרפואי של דרק. אלקס סיפר על כך לאוון, והאף.די.איי הורו לדרק לסגור את הניסוי מיד. זולה, הילדה שדרק ומרדית' ניסו לאמץ נלקחה מהם גם כן עד שיערכו בירורים לגבי מצבם הזוגי ועבודתה של מרדית'. כריסטינה גילתה שהיא בהיריון, אך כמו שתמיד טענה, היא סירבה להיות אמה, ולכן החליטה להפיל את עובריה. אוון התרגש מהידיעה אך כעס מאד כשהיא גילתה לו מה בכוונתה לעשות, והוא גירש אותה מביתו.

דרק ומרדית' מנסים באמת ובתמים לתקן את מערכת היחסים ביניהם אך זה לא פשוט והם נתקלים בהרבה בעיות. טדי והנרי מסתגלים לחייהם החדשים כזוג, וטדי מסכימה

שהוא יתלווה אליה לעבודה ויצפה בניתוחים שלה. בסוף אותו היום הוא אומר לה שלאחר כל בעיות הבריאות שעברו עליו הוא חולם ללכת ללמוד רפואה כדי שיוכל לחלוק עם אנשים אחרים את המתנה שהוא קיבל. אלקס מרגיש כאילו הוא כבר לא שייך לקבוצה כי הלשין על מרדית'. הוא מנסה לעזור לה כדי לכפר על מעשיו, והיא סולחת לו, למרות שעדיין לא ברור אם היא ודרק יקבלו את זולה בחזרה. אוון מבין לליבה של כריסטינה ומפנים את העובדה שאם תהיה אמה

היא תהיה אומללה כל ימי חייה.

ללא כל התראה המחלה של הנרי חוזרת, וטדי לוקחת אותו לבית החולים. טדי צריכה לגשת לניתוח חירום של אחד מהחולים שלה ולכן עליה לעזוב את הנרי. לו הייתה יכולה, הייתה מבצעת את הניתוח של הנרי בעצמה, אך מכיוון שהיא עסוקה, היא סומכת רק על כריסטינה, אך חוששת שכריסטינה תילחץ אם תראה שזהו הנרי על השולחן, ולכן היא מבקשת מאוון להחביא ממנה את זהותו של המנותח. הניתוח נכשל, וכשכריסטינה מגלה שהנרי מת היא המומה וכוועסת על עצמה ועל כך שלא עשתה יותר בכדי להציל אותו, למרות שלא היה דבר שיכלה לעשות.

מרדית' מקבלת שיחת טלפון מהאחראית על האימוץ שאומרת לה שבית המשפט החל לבטל את הדיון שנקבע בנוגע לזולה, מה שאומר שבקשתם לאמץ את זולה נדחתה. אלקס ומרדית' נוסעים לבית חולים בעירה סמוכה כדי לקחת תינוקת שזה עתה נולדה כי לאותו בית חולים אין שום אמצעים לטפל בה. באמצע הדרך בחזרה הם נתקעים באמצע הדרך, והאמבולנס הוא לא מקום בטוח בשבילם. לאחר שמכונת מתנגשת בו, מרדית' ואלקס מחליטים לקחת את התינוקת ולצאת החוצה כדי למצוא מחסה מהגשם בזמן שהם מנסים לטפל בתינוקת. דרק דיבר איתם בטלפון באותו זמן, שומע רעש

חזק והקשר איתם ניתק. טדי עדיין נמצאת באמצע אותו ניתוח וכדי לא לסכן את חיי החולה אוון חייב להעמיד פנים שהניתוח של הנרי עבר בשלום, והוא נאלץ לשקר לטדי, וזה קורע אותו מבפנים.

הכול נראה אבוד בחייהם של הרופאים של "סיאטל-גרייס"... אך לא נוכל לדעת בוודאות מה יקרה להם עד שהעונה לא תתחדש בשנת 2012.

חג פורים שמח!

בגתן ותרש מבקרים בברק

דינה מלכה בוטוויניק - כיתה ח'

בגתן ותרש הולכים ב"שקט" לארמון של אחשוורוש בלילה.

רק שלוש דקות ללכת משם לפה!

בגתן: למה אנחנו רוצים להרוג את המלך?

תלמיד שני מברק: אני רוצה לקנות סופגניה היום...

תרש: כי אנחנו רוצים כוח!

תלמידה אחת מברק: ארוחת הצהרים של "מקס אנד דוויידס" היתה טעימה מאוד היום.

בגתן: למה?

תלמיד שני מברק: כן, הסנדוויץ' תרנגול הודו היה מצויין.

תרש: כי זה "כיף"!

בגתן: מצוין... יש לך את הרעל, נכון? נכון!!

תלמידה אחת מברק: (לבגתן) אני שונאת את החולצה שלך הה! היא מאוד מכוערת.

תרש: סליחה, שכחתי אותו בבית שלי. זה אה... רע?

בגתן: היי! (לתרש) אתה שומע מה שהם אומרים? הנה אנשים שאנחנו יכולים להציק להם!

בגתן: בוודאי! עכשו אין לנו במה להרוג את המלך. יש לך סכין?

תרש: למה? אני לא רוצה לעשות דברים רעים. ואתה רק רוצה לעשות דברים רעים לבחורה שאמרה שהחולצה שלך מכוערת. אנחנו יכולים לחזור לארמון? אל תגיד שאי אפשר בבקשה?

תרש: לא. (בפחד) סליחה?

בגתן: (בכעס) אתה רוצח רע מאוד. אאאאאאאוף!

בגתן: (בקול רם) לא. (בשקט) אנחנו נלך למקס אנד דוויידס ונרעיל את האוכל של ברק. יהיה מקסים!

תרש: למה זה – אאאאאאוף?

אואה! בגתן ותרש מצאו מכונת זמן! לאיזה עידן הם יגיעו?

(יומים אחר כך, במסעדת מקס אנד דוויידס)

בגתן ותרש באו לברין מר! בדרך כלשהי, הם כבר ידעו לדבר ולקרוא עברית ואנגלית. בגתן ותרש מסתובבים קצת ומוצאים את "וואווא."

בגתן: אה! שכחתי שאין לי רעל. במה נשתמש במקומו?

תרש: איפה אנחנו?

בגתן: ל- לובקיוס פיצה?

תרש: אני לא יודע. אולי ברוטב חריף?

בגתן: הממם. מה הטעם של הרוטב החריף? (יש לו טעם קצת...הוא צועק "אוי!")

תרש: אולי הגענו לארץ ליד פרס?

תרש: מה קרה?

בגתן: רוטב חריף...זה מצוין...(הוא רץ במעגלים)

תרש: או שאנחנו יכולים לגנוב אוכל. זה רעיון טוב, לא?

בגתן ותרש שמו רוטב חריף בכל האוכל של ברק. התלמידים אמרו שהם לא עשו שום דבר רע, אז למה הם קבלו עונש? מאותו היום והלאה, כל התלמידים שאכלו אוכל ממקס אנד דוויידס ביי"א באדר, תמיד הביאו אוכל מהבית.

תרש: אה, בסדר. אולי אנחנו יכולים לעבוד בוואווא?

מסעדת מקס אנד דוויידס עדיין מצליחה!

(בוואווא, בשעה 3:39 שני תלמידים מברק לבושים בחולצות ספורט)

חג פורים שמח!

תלמידה אחת מברק: אני אוהבת את ברק מאוד- זה לוקח

פינת העצה של שירה

לשירה היקרה,

לשירה היקרה,

פגשתי נער בגילי לפני כמה חודשים, והוא היה מאוד נחמד ומתוק. התחלנו לדבר הרבה, ואחרי קצת זמן, התחלנו לדבר בטלפון כל לילה במשך שעות. כאשר אני סוף סוף הסכמתי לצאת איתו ולהיות החברה שלו, הוא לא היה נחמד אלי, והוא לא התייחס אלי בדרך טובה. החלטתי להפסיק לדבר איתו, אבל הוא ממשיך

להתקשר אלי והוא לא מוכן לעזוב אותי בשקט. מה אני אעשה?

—אובדת עצות 192321

לאובדת עצות 192321,

את צריכה להתקשר לנער הזה ולהגיד לו בדיוק איך הוא פגע בך, ואיך הוא גרם לך להרגיש. את צריכה להבהיר לו שהוא לא מכבד אותך מספיק, ושאת לא רוצה להמשיך לצאת איתו. תגידי לו שהוא צריך להפסיק להתקשר אליך ולנסות לדבר איתך. תמחקי את המספר שלו מספר הטלפונים שלך, ותמחקי אותו כחבר שלך בפייסבוק. אחרי שתמחקי אותו מהחיים שלך, את תהיי חופשית להמשיך הלאה בחיים ולמצוא מישהו חדש שיגרום לך שמחה ויטייחס אליך יפה.

באהבה,

שירה

באהבה,

שירה

בסוף הקיץ, נפרדתי מהחבר שלי. אנחנו לא הולכים לאותו בית ספר, אז לא דיברנו מאז סוף הקיץ. לפני כמה שבועות, התחלנו לדבר שוב, והתברר לי שאני ממש מתגעגעת אליו, והוא אמר שהוא גם מתגעגע אלי. מתחשק לי לצאת איתו שוב, אבל יש לו חברה. האם יש לך עצה?

—אהבת הקיץ11

לאהבת הקיץ11,

ראשית, את צריכה להפסיק לדבר עם החבר לשעבר שלך. למרות שהוא מתגעגע אליך, יש לו חברה, ואת לא יכולה להרוס את מערכת היחסים שבו איתה. הוא מאושר עם החברה החדשה שלו, וזה לא הוגן כלפיו אם תהרסי את מערכת היחסים שלו ואם תבקשי ממנו להפרד ממנה רק בשבילך. אם תגידי לו שאת עדיין אוהבת אותו, או אם תבקשי ממנו להפרד מחברתו, זה אנוכי ולא הוגן. לכן, אל תדברי איתו יותר, כי אז את רק פוגעת בעצמך. אני יודעת שזה כואב לך לראות אותו עם מישהי אחרת, אבל אם את באמת אוהבת אותו, את תרצי שהוא יהיה מאושר. העצה שלי לך היא למצוא מישהו חדש שיגרום לך שמחה, ולהתמקד בדברים שגורמים לך אושר. אל תדאגי, את תהיי בסדר!

לשירה היקרה,

באהבה,

שירה

לא מזמן, אני התחלתי להיות ידידה טובה של ילד אחד בכיתה שלי. הוא מאוד נחמד, והוא מצחיק אותי. אני מאוד נהנת להיות הידידה שלו, ואני יודעת שאני יכולה לספר לו הכל, אבל כל הזמן החברים שלנו אומרים לי שהוא אוהב אותי. אני לא אוהבת אותו בדרך הזאת, ואני לא רוצה שהוא יחשוב שאני כן אוהבת אותו. אני גם לא רוצה להפסיק להיות הידידה שלו. מה אני אעשה?

—ידידה טובה5

לידידה טובה5,

כל הכבוד שמצאת לך ידיד חדש. את צריכה לוודא שהוא יודע שאתם ידידים בלבד, כי את לא אוהבת אותו. אם את מרגישה מספיק בנוח איתו, תדברי איתו ותגידי לו שאת באמת מעריכה את הידידות שלכם, ואת רוצה להמשיך ביחסים כידידים, אבל רק ידידים. כך, יהיה ברור לו שאת לא אוהבת אותו, ואת עדיין יכולה להמשיך להיות הידידה הכי טובה שלו. בהצלחה!

באהבה,

שירה

מה הם אומרים?

דינה מלכה בוטוניק – כיתה ח'

(1)	הכל יהיה בסדר, אני אהיה ימין גב.	(5)	לא ראיתי אותך כבר הרבה זמן. אני גברת אותך!
(2)	"אמא, אני הולכת אל תמר עם דני היום."	(6)	איפה המשקפים? אני רוצה לשתות משהו.
(3)	"אתם הולכים בתאריך?"	(7)	שרה צריכה שמלה חדשה לכדור.
(4)	האם נצטרך חלב מחר, דבש, כי אני הולך למכולת עכשיו.	(8)	אחרי אני אקח מקלחת, אני אקח הליכה.
	אני ארוץ לנשיא כשאני אצמח.		

יום בחיי משפחת כהנא

מיכאל, דן, ותמר כהנא

אחרי הפצרות רבות וחוזרות, אנחנו עומדים לגלות לכם את הסוד הכמוס של משפחת כהנא. כולם בבית הספר חושבים שהם יודעים את הכל על משפחת כהנא, אבל האמת היא, שהם טועים! אתם עוד לא מבינים, אבל למשפחה הזאת יש סוד גדול מאוד, ועכשיו אנחנו ניקח אתכם להרפתקה ונשתף אתכם ביום בחיים של משפחת כהנא.

כשאנחנו חוזרים הביתה מיום קשה של לימודים,

אנחנו כפופים להתקפות לא צפויות, אבל למדנו איך להתגונן ולהיות מוכנים לכל מצב. למשל, כל יום אנחנו לוחמים נגד מחבלים ערבים שאנחנו פוגשים ברחוב. ברור לכולם שאחוז ההצלחה שלנו במלחמות האלו הוא 100%, כי תמר עושה את רוב העבודה המלוכלכת. יש לתמר תנועה מיוחדת, שנקראת ה"טורפדו", וזה עובד כל פעם. אחרי המלחמות,

אנחנו גומרים את שיעורי הבית שלנו, אוכלים, והולכים לישון.

אנחנו מקווים שעכשיו אתם מבינים מה זה יום רגיל בבית משפחת כהנא.

קודם כל, בואו

נבחר לכם משהו: אנחנו לא משפחה נורמלית, ואנחנו לא חמודים בכלל. אנחנו נראה לכם את התמונה האמיתית! למשל, מה זה בוקר רגיל בבית כהנא? הבוקר מתחיל ככה: אנחנו מתעוררים לצעקות המטרופות של השכן שלנו שלא יציב מבחינה מנטלית. זה הרעש היחיד שיכול להעיר ילדים כמונו. אחרי זה, מיכאל מתקלח, ודני ותמר

מבלים בחדר האמבטיה חצי שעה לפחות כדי לסדר את השער הנהדר שלהם. אחרי שכולנו מוכנים, אנחנו אוכלים ארוחת בוקר שכוללת שלוש כוסות חלב, ושתים עשרה ביצים לא מבושלות. לאחר מכן, אנחנו מתחילים את אימוני המסדר היום יומיים. אתם לא רוצים לדעת את הטרור שכרוך